

พระราชบัญญัติ

วิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๔)

พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

ยาทิพย์ ทิพสารภ

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลที่ ๘

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยกฎวิทยุสื่อสาร เพื่ออนุวรรตนาการให้เป็น

ตอนที่ ๓๒ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๗๕

ไปตามพระราชบัญญัติปีประดิทิน พุทธศักราช ๒๔๗๓

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
วิหยสู่อสาร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้คำว่า “วันที่ ๓๑ มีนาคม” ในมาตรา ๕
(๖) แห่งพระราชบัญญัติวิหยสู่อสาร พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็น
“วันที่ ๓๑ ธันวาคม”

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติวิหยสู่อสาร พ.ศ. ๒๔๗๕ ประกาศในราชกิจจา
นุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๗๖๕ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๕